

Ženy ve službě: 24. O Pavlovi a „biblickém ženství“

O historii patriarchátu v církvi a historii služby žen ve vedení v církvi

Ženy ve službě

Beth Allison Barrová o Pavlovi a biblickém ženství

V tuto chvíli, stejně jako téměř každý, koho znám, čtu novou knihu Beth Allison Barrové *The Making of Biblical Womanhood: How the Subjugation of Women Became Gospel Truth* ([Vytváření biblického ženství: Jak se podrobení žen stalo pravdou evangelia](#)). Beth Barrová je profesorkou středověkých dějin na Baylor University a ve své knize mapuje historii patriarchátu v církvi a historii služby žen ve vedení v církvi. Tyto informace jsou důmyslně propojeny úryvky z vlastní osobní historie autora. Bethin styl psaní je konverzační; její kniha je poučným čtením a také snadným a příjemným čtením.

Ve druhé kapitole své knihy Beth píše o apoštolovi Pavlovi a tvrdí, že koncept „biblického ženství“, který populární v některých dnešních církvích, nepochází od něj.¹ Například poté, co Beth zmínila kazatelky, které Pavel chválí v [Římanům 16](#), píše:

„[Historickým] problémem žen ve vedení sborů nebyl apoštol Pavel; problém byl v tom, jak jsme Pavla nepochopili a zatemnili.“ (str. 66)

V tomto článku cituji z části knihy ve druhé kapitole, kterou obzvláště miluji. Zde Beth komentuje Pavlova slova k manželům v [Efezským 5](#) a jeho použití mateřských metafor pro jejich službu. (Já, Marg, nyní použiji citáty z této knihy a na konci udělám krátký závěr.)

Těla žen a Pavlovy pokyny pro manžely

Všechno, co Pavel říká manželům v [Efezským 5:25](#) a [dále](#), je pozoruhodné a je to velmi odlišné od

toho, co jiní pisatelé v tomto období manželům říkali.² Chtěla bych však zdůraznit [Efezským 5:28-29](#):

„... manželé mají milovat své manželky jako svá vlastní těla. Kdo miluje svou ženu, miluje sám sebe. Nikdo přece nemá v nenávisti své tělo, ale živí je a stará se o ně ...“

Je překvapivé, že Pavel říká manželům, aby „milovali své manželky jako svá vlastní těla“, vzhledem k tomu, že v jeho době byl běžný názor, že těla žen jsou vadná a zdeformovaná.

Beth o tom píše:

Věděli jste, že v řecko-římském světě byla ženská těla považována za nedokonalá a deformovaná těla mužů? Aristoteles ve své *Generaci zvířat* píše, že „žena je jakoby deformovaný muž“ a že „protože ženy jsou ve své povaze slabší a chladnější. . . měli bychom se dívat na ženský stav jako na deformaci.“³ Ženy pro něj byly doslova obludné.

Aristoteles samozřejmě připustil, že ženská deformita byla „běžným“ a užitečným jevem. Galén ve druhém století před naším letopočtem rovněž prohlásil ženy za nedokonalé muže, kterým chybělo teplo pro vypuzení svých pohlavních orgánů.⁴ Ale i tak Aristoteles připustil, že bylo dobře, že zdeformovaní muži existovali, protože jinak by plození bylo nemožné.

Naproti tomu Pavel nevyjadřuje nic z toho pohrdání ženským tělem. Prohlašuje, že mužská těla nejsou o nic cennější a hodnotnější než těla ženská. Ženy, stejně jako muži, mohou být „svaté a bez poskvrny“ a muži mají milovat ženské tělo, stejně jako milují své vlastní mužské tělo ([Efezským 5: 27-29](#)). (str. 51-52)

Obrazy mateřství a Pavlova apoštolská služba

Beth pokračuje a komentuje, jak Pavel používá metafory mateřství pro sebe a svou apoštolskou službu.

Sedmkrát v průběhu svých dopisů, jak nalezla Beverly Roberts Gaventaová, Pavel pomocí obrazů mateřství popsal svůj pokračující vztah s církevními sbory, které pomohl založit. „Statisticky to znamená, že Pavel používá obrazy mateřství častěji než obrazy otcovství, což je působivá představa, zvláště když vezmeme v úvahu její virtuální absenci ve většině dnešních diskusí o Pavlových dopisech.“⁵

Pavel sám sebe – mužského apoštola – popisuje jako **těhotnou matku, rodící matku** a dokonce i **kojící matku**. ... Ženské tělo, které je v římském světě oslabováno, je ve spisech apoštola Pavla posilováno. Tím, že vzal na sebe literární podobu ženy, Pavel ztělesnil radikální tvrzení svých vlastních slov v [Galatským 3:28](#), že v Kristu „již není muž ani žena“. (str. 52)

Miluji Pavla. Nebyl to misogynista (nepřítel žen). Byl od toho vzdálen. Ve svých dopisech pochválil několik kazatelek a neomezil jejich služby.⁶ Chtěl, aby manželé milovali a vychovávali své manželky způsobem, který byl cizí většině manželství ve starověkém světě. A identifikoval sebe a svou službu s matkami, dokonce i kojící matkou. Jak ve své knize tvrdí Beth, takzvané „*biblické ženství*“, jak se vyučuje v některých evangelikálních církvích, nemůže pocházet od Pavla, pokud se jemu a jeho dopisům lépe porozumí.

Poznámky:

¹ „*Biblické ženství*“ je patriarchální názor, že všechny ženy podléhají mužům a že ženy jsou vyloučeny

z určitých služeb v církvi, které zahrnují vedení sboru a vyučování.

² V předchozích [příspěvcích](#) jsem zmínila, že Pavel *nikdy* neříká manželům, aby vládli nebo měli autoritu nad svými manželkami. Místo toho používá slovo „láska“ šestkrát, když se obrací k manželům v [Efezkým 5:25 a násled.](#)

³ Aristoteles, *Generation of Animals*, 737a, 775a, *Woman Defamed and Woman Defended: An Antology of Medieval Texts*, ed. Alcuin Blamires, Karen Pratt a CW Marx (Oxford: Clarendon, 1992), str. 40–41.

⁴ Galen, *O užitečnosti částí těla* II. 299, Blamires, Pratt a Marx, *Žena hanobena a Žena bráněna*, str. 41–42.

⁵ Beverly Roberts Gaventaová, *Our Mother Saint Paul* (Louisville: Westminster John Knox, 2007), str. 7.

⁶ Pavel umlčel neuspořádané, málo povznášející kázání ([1 Kor. 14: 26–40](#)) a chybné učení (např. [1. Tim. 2: 11–15](#)) mužů i žen. Neumlčel ani nezakázal jejich řádnou a povzbuzující službu. Více v [1 Korintským 14zde](#) a [1 Timoteovi 2zde](#).

Kniha *The Making of Biblical Womanhood* je k dispozici na [Amazonu](#) i u dalších prodejců.

[Marg Mowczková](#)

Marg Mowczková

Moje křestní jméno je Margaret, nebo Marg (s tvrdým “g”) a mé příjmení je Mowczková. Jsem vdaná s Peterem a máme dva dospělé syny, dvě snachy a tři roztomilá vnoučata. (jsem ráda babičkou!) Všichni žijeme na centrálním pobřeží Nového jižního Walesu (Central Coast of New South Wales), asi 60 kilometrů severně od Sydney v Austrálii.

Poprvé jsem se dozvěděla, co to znamená být křesťanem v táboře přibližně před 45 lety, kdy mi bylo asi 10 let. Vedoucí v táboře mi řekl, že být křesťanem není v první řadě o víře určitému žebříčku hodnot, je to o skutečném vztahu s Bohem, který Ježíš umožnil tím, že vzal na sebe problém hříchu v jeho obětní smrti na kříži. Na tomto setkání, jsem také poprvé slyšela o Duchu svatém. Tato zvěst o křesťanství mi dávala dokonalý smysl a já jsem ho chtěla přijmout.

Dobrá zpráva o Ježíši má pro mě stále smysl, jak se učím, jak se prohlubuje můj vztah s Bohem, a jak se i nadále zapojuji do různých služeb.

Jsem také zapojena do diskusí na téma ženy ve službě. Můj příběh o tom, jak jsem dospěla k přesvědčení o rovnosti a vzájemnosti mužů a žen v křesťanském manželství a službě je [zde](#). (Tento článek obsahuje také některé z mých názorů na témata týkající se rovnosti.)

Mám teologický titul z Australian College of Ministries a magisterský titul z oboru Raných křesťanských a židovských studií z Macquarie University. (Práce na Deacons a Phoebe Cenchrea získala ocenění.) Trávím spoustu času na svém počítači, studuji, píšu a odpovídám lidem, kteří mě kontaktují přes internet.

Moje vyznání o osobním pohledu je: “být v souladu s obrazem Krista” (Římanům 8:29), který se

bohužel nestane v tomto životě, ale stane se to (1 Jan 3: 2).

Moje osobní vyznání jsou: (1) "Být tak blízko k Bohu, jak jen mohu být, naplněná Duchem svatým, jak jen mohu být, a povzbuzovat ostatní, aby dělali totéž," a (2) "Být vyslancem Božího království kdekoli jsem."

-krk-

Vyjádřené názory jsou výhradně názory autora.

Další články Ženy ve službě si můžete přečíst [zde](#).

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Česká republika nebo facebookovou skupinu Zpravodaj baptistických sborů](#)